Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8266
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

lesus ū est: Et qē p iustitiā alios ledim
et gravat. et mlti nolentes veniam dāe
peccatorib. in se figūt orare illā orōēs
Multi. p̄mū qm q̄ ñ sic orat qm̄ ad
modū docuit xp̄c. nec ē xp̄i discipul.
sēd q̄ nec p̄ libertē exaudiūt ordinem
qm̄ filius ñ dictauit. Cognoscit enī p̄
filij suu sensus. p̄ ūba u. suscipit. si usurpa
cio hmana excogitauit. Et que sapienti
xp̄i exposuit. Ergo orōēs quidē dicere
potes. arrūcēre aūt p̄ fallere dm non
potes. nec accipis i dulcēdīā nisi p̄ uo
i dulceris qē: Et ne nos inducas
i temptacōēs. et libā nos a malo: Qm
mlta et magnifica sup̄ mandauit hōib.
Vt dm p̄cem suū dicamus. ut geū suū
de celo cognoscamus. ut regnū dei perā
uenire ut ñ simus collecti unde pascamur
si oīa magne spei p̄ iustitie signa sunt
Id ñ nisi addit hmilitatis doctrina. ut dū
dicitis ne nos inducas i tēptacōēs. ogōscat
se ē i firmos. p̄ constēcōēs in firmitatis
cām gloriacōis extinguat. Duo ergo
petimus. Primū. ut ñ i ducat nos i tēp
tacōēs: Sēd ut si induxerit liber. de pe
cculo tēptacōis. Ā ñ ūo si sēdm uēritatē
iustitie sue examinaret hōes nullus fuerit
saluus. Id aūt difficile tēptat. sciens
i firmitatē nrām. a si tēptat. si tā diu
temptat. quia diu nos nīcam tēptacōēs
et quia diu nīcere nos uelle ostendam?
Id ē si iniuste nrām tēptat et uolūtate
aplo nos confortante p̄ dicente. Tēp
tacō nos si apprehendat. ñ hmana. fidelis
aūt ds qui si pacient nos tēptari supra
id q̄ potestis sustinere et ē. Voleus ei
gloriscere hōes tēptat. eū. ut eū magn
iudicio gloriscet. sine causa gloriscet
gloriscet:

Quoniam tuū est regnū et virtus
et gloria. Tria hec: ad ea que
supius dixit. p̄mēcia introduxit
Qm dixerat supra. sanctificetur nomen tuū ad
uenīat regnū tuū. ac si dicat aliquis. ergo
ñ est deus regnū. ita q̄ oratio ut uenīat
respondit ad illud. qm tuū est regnū. Id
qm dixerat. Fiat uoluntas tua sic in celo p̄
in terra: Ac si dicat aliquis. ergo ñ p̄
facē dē q̄ vlt i ēris. q̄ oratio ut fiat uo
luntas ei. Ad hoc respondit. q̄ tua ē vt
Tamquā si dicam. ñ id optam regnum
tuū i nob ā fieri uolūtate tuā in terris
q̄ ñ ē regnū tuū i mundo n. potes facere
q̄ uis in ēris. et qm regnū tuū ūta eēna ē
et uoluntas tua iudicia est. Propēea ne
rediges aliquē sub regno tuo nisi qē uolu
ēit. nec oparis i aliquos uoluntates tuas
ñ qē consenserit: Propēea oramus ut u
luntati a te uelim suscipe regnū tuū i nob
et optem facē uoluntate tuā. Id qm dix
erat. panē nrm cotidianū da nob hodie
et dimitte nob debita nra. sic et nos di
mittimus debitoribus nris. et ne nos inducas
i tēptacōēs. et libā nos a malo. ad illa re
spondit q̄ tua ē gla. Vere ei si nihil d
est ūnitas dm. Dei gla ē. si illi dimit
tentibus debitoribus suis ds dimittet eis p̄
cata eor. di gla est. si aūt ñ dimittentibus
eis dimittat. ñ ē gla dei. q̄ nec ē iustū
iudicū ei. si ñ ūo inducat i tēptacōēs. a
i ductos si aūt aliqua iusta cām liber. di
gla ē: Et gūalit quid q̄ supra orare p̄
cepit. ē fūt a deo pitū di gla est:

Si enī ñ dimiseritis hōib. pcta eor
nec pat. ūr dimittit nob: Haec
p̄ supius ei dixisti. dimitte nb debita nr
sicut et nos dimittimus debitoribus nris. Id
dixit sic et nos dimittamus. ut p̄us nobis
dimittat deus Pq. post tigū ūtedo incipit. iiij folio